

S – потреба у запасах, одиниці виміру;
 Q – оптимальний розмір замовлення, одиниці виміру.

Розмір замовлення в системі з фіксованим інтервалом часу між замовленнями варто здійснювати за такою формулою:

$$QF = QM - P + W, \quad (4)$$

де QF – розмір замовлення, одиниці виміру;
 QM – максимально бажане замовлення, одиниці виміру;
 P – поточне замовлення, одиниці виміру;
 W – заплановане споживання за час поставки, одиниці виміру.

Як засвідчує формула (4), розмір замовлення розраховується за умови повної відповідності фактичного споживання за час поставки очікуваній поставці, що поповнює запас на складі до максимально бажаного замовлення.

Список використаних джерел

1. Даньків Й. Я., Остап'юк М. Я., Лучко М. Р. Теорія бухгалтерського обліку (історичні та методологічні аспекти). Монографія.- Ужгород: «Ужгородський ДУ», 1998.
2. Лучко М. Р. Питання консолідованої фінансової звітності в контексті реформування бухгалтерського обліку в Україні. Журнал «Фінанси України», №8. – 2006р.- с. 75-83.
3. Лучко М.Р., Жукевич С.М., Фаріон А.І. Фінансовий аналіз. Навчальний посібник :Тернопільський національний економічний університет. – «Економічна думка».- 2016.- 304с.
4. Лучко М.Р. Аналіз в аудиті: окремі питання застосування. Науковий журнал «Економічний аналіз» Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка» 2017. – Том 27. – №4.– С.11-19. – ISSN 1993-0259.

Плюсквік Г. А.
магістр,
Михайлюк Р. В.
студент

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ДЕРЖАВНИЙ ФІНАНСОВИЙ КОНТРОЛЬ, ЯК СКЛАДОВА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Державний фінансовий контроль є невід'ємним і важливим складником державного регулювання економіки в умовах євро інтеграції, оскільки покликаний забезпечити цей процес достовірною інформацією про використання господарюючими структурами фінансових ресурсів, про ефективність здійсненого регулювання та наявність відхилень від встановлених норм, які перешкоджають формуванню, цільовому та ефективному використанню державних фінансових ресурсів, а також дає змогу вжити необхідні заходи для блокування негативних явищ і профілактики їх на майбутнє.

В таких умовах, будь-яка форма державного регулювання економіки має у своєму складі контрольні дії, спрямовані на те, щоб гарантувати виконання поставлених завдань. І на етапі планування, і в процесі здійснення регулювання державні органи повинні мати дані

про зміну поведінки об'єктів державного регулювання економіки, щоб за потреби своєчасно скорегувати пріоритети розвитку національної економіки, замінити регулятори, нездатні ефективно впливати на діяльність господарюючих об'єктів, удосконалити правові норми тощо. Після закінчення такої роботи необхідно також мати достовірну інформацію, щоб дати правильну оцінку фактично зробленому і досягнутому, виявити неприпустимі відхилення від мети і пов'язані із цим негативні наслідки, віднайти нові, раніше невідомі можливості і резерви.

Роль такого «інформатора» в системі державного регулювання економіки виконує державний контроль, який залежно від сфери застосування поділяють на адміністративний, технічний, фінансовий та екологічний.

Звідси роль державного фінансового контролю в системі державного регулювання економіки виражається через участь у вирішенні двох проблем:

- 1) підвищення ефективності державного регулювання економіки;
- 2) дотримання правил формування і використання фінансових ресурсів, встановлених державою.

У першому випадку за допомогою державного фінансового контролю (як форми зворотного зв'язку) суб'єкт державного регулювання економіки отримує необхідну інформацію про якість вжитих ним заходів регулювання, а саме дані про своєчасність, достатність, адресність і затратність застосованих регуляторів. На підставі цього можна оцінити, чи досягнуто економічного ефекту таким регулюванням економіки для суспільства та здійснити, за потреби, корегування заходів державного регулювання з метою підвищення їх ефективності.

У другому випадку за допомогою державного фінансового контролю реалізується контрольна функція державного регулювання економіки [3].

Якісна складова державного фінансового контролю визначається такими функціями: інформаційною, профілактичною і мобілізуючою.

Інформаційна функція державного фінансового контролю зводиться до того, що інформація, отримана в результаті його здійснення, має стати основою для ухвалення відповідних управлінських рішень і вжиття корегувальних заходів, які забезпечать функціонування суб'єкта господарювання відповідно до встановлених державою норм.

Профілактична функція державного фінансового контролю полягає у виявленні умов, що сприяють порушенню норм і стандартів, встановлених законами та нормативно-правовими актами, виникненню безгосподарності, недостач, крадіжок і зловживань, а також у встановленні осіб, винних у фінансових порушеннях, і притягненні їх до відповідальності відповідно до законодавства.

Мобілізуюча функція державного фінансового контролю передбачає усунення суб'єктом господарювання наслідків допущених фінансових порушень, умов, що їм сприяли, та розробку організаційно-правових заходів з розповсюдження прогресивних методів господарювання і недопущення фінансових порушень на інших об'єктах державного регулювання [1].

Метою державного фінансового контролю є встановлення правових норм, які визначають порядок використання суб'єктами господарювання фінансових ресурсів, забезпечення процесу державного управління і регулювання економіки достовірною інформацією про дотримання суб'єктами господарювання встановлених державою обмежувальних параметрів обігу фінансових ресурсів, оцінка економічної ефективності господарської діяльності, блокування в ній відхилень від прийнятих стандартів, що перешкоджають мобілізації, цільовому та ефективному використанню державних фінансових ресурсів, і попередження таких порушень на майбутнє.

Державний фінансовий контроль на макрорівні є інструментом підвищення ефективності функціонування економіки в умовах євро інтеграції з метою забезпечення обігу фінансових ресурсів відповідно до обмежувальних законодавством параметрів, повноти сплати податків та обов'язкових платежів, блокування діяльності, що загрожує національній безпеці, монополізує ринки, спрямована на організацію забороненого державою виробництва товарів і надання послуг, містить значні соціальні загрози, які зачіпають інтереси великих груп громадян, порушує законні інтереси держави, суб'єктів господарювання та суспільства в цілому.

На мікрорівні державний фінансовий контроль виступає інструментом забезпечення дотримання правил ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності, соціальних гарантій працівників і своєчасної виплати заробітної плати, стандартів ціноутворення та встановлення тарифів, платіжної дисципліни, попередження фіктивних фінансових операцій і фактів відмивання «брудних» грошей, попередження та усунення фактів незаконного, нецільового і неефективного використання бюджетних коштів, переданих суб'єктам господарювання, фінансових ресурсів, які додатково отримують ці суб'єкти за пільгами з оподаткування, а також забезпечення дотримання порядку та процедур державних і комунальних закупівель, виявлення нецільового і неефективного використання майна державної і комунальної власності, нецільового використання кредитів і позик, отриманих під гарантії Уряду [2].

Таким чином, державний фінансовий контроль – це особлива управлінська функція держави, реалізація якої передбачає встановлення правових норм, які визначають порядок використання суб'єктами господарювання фінансових ресурсів, проведення моніторингу чи інших контрольних дій за дотриманням цих норм, виявлення правопорушень у частині використання фінансових ресурсів, їх усунення, блокування незаконних фінансових операцій і здійснення заходів щодо компенсації збитків, завданих державі, суб'єктам господарювання та громадянам.

Список використаних джерел

1. Гуцаленко Л.В., Дерій В.А., Коцупатрий М.М. Державний фінансовий контроль: навч. посіб. / Л. В. Гуцаленко, В. А. Дерій, М. М. Коцупатрий. - К. : Центр учб. л-ри, 2009. - 423 с.
2. Калюга Є.В. Фінансово-господарський контроль в системі управління: Монографія / Є.В.Калюга – К.: Ельга, Ніка-Центр, 2002. – 360с.
3. Рожелюк В.М. Організація побудови системи контролю переробних підприємств у ринковому середовищі. / В.М.Рожелюк // Облік і фінанси АПК. Науково-виробничий журнал. Київ, 2012. -№2 (56). - С. 64-68.
4. Хаблюк О. А. Аудит ефективності в системі державного фінансового контролю, його сутність та необхідність упровадження в Україні / О. А. Хаблюк, С. Р. Яцишин // Економіка і суспільство. – 2017. – № 10. – Режим доступу : http://www.economyandsociety.in.ua/journal/10_ukr/140.pdf.
5. Яцишин С. Р. Державний фінансовий контроль виконання бюджетних програм: форми та методи / О. Хаблюк, С. Яцишин // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; ред. кол.: С. І. Шкарабан (голов. ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2011. – Вип. 9. – Частина 1. – С. 351-353. Режим доступу : <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/16919>